KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 28 päivänä helmikuuta 2006,

Itävallan pyytämän poikkeuksen myöntämisestä vesien suojelemisesta maataloudesta peräisin olevien nitraattien aiheuttamalta pilaantumiselta annetun neuvoston direktiivin 91/676/ETY mukaisesti

(tiedoksiannettu numerolla K(2006) 590)

(Ainoastaan saksankielinen teksti on todistusvoimainen)

(2006/189/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vesien suojelemisesta maataloudesta peräisin olevien nitraattien aiheuttamalta pilaantumiselta 12 päivänä joulukuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/676/ETY [1] ja erityisesti sen liitteessä III olevan 2 kohdan kolmannen alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Jos jäsenvaltio aikoo sallia direktiivin 91/676/ETY liitteessä III olevan 2 kohdan toisen alakohdan ensimmäisessä virkkeessä ja a alakohdassa mainituista määristä poikkeavan karjanlantamäärän käytön hehtaaria kohti vuodessa, kyseinen määrä on asetettava sellaiseksi, ettei se vaaranna kyseisen direktiivin 1 artiklassa määriteltyjen tavoitteiden saavuttamista, ja määrä on voitava perustella puolueettomin perustein, kyseessä olevassa tapauksessa esimerkiksi pitkillä kasvukausilla ja suuria typpimääriä kuluttavilla kasvustoilla.

(2) Itävalta on pyytänyt komissiolta direktiivin 91/676/ETY liitteessä III olevan 2 kohdan kolmannen alakohdan mukaista poikkeusta.

(3) Pyydetyn poikkeuksen mukaan Itävallan sallima määrä olisi 230 kilogrammaa karjanlannasta peräisin olevaa typpeä hehtaaria kohden vuodessa tietyillä karjatiloilla, joiden lannan käyttöön soveltuvalla maatalousmaalla viljellään nurmea, kerääjäkasvina toimivia nurmikasveja, juurikkaita tai muita viljelykasveja, joiden aluskasvina käytetään nitraatin huuhtoutumista hyvin estäviä nurmikasveja. Poikkeuksen soveltamisalaan kuuluu enimmillään noin 2 000 karjatilaa (3 prosenttia kaikista karjatiloista) ja 60 000 kotieläinyksikköä (4 prosenttia kaikista kotieläinyksiköistä).

(4) Direktiivi 91/676/ETY on pantu täytäntöön Itävallan lainsäädännöllä, ja kyseistä lainsäädäntöä sovelletaan myös pyydettyyn poikkeukseen.

(5) Nitraattidirektiivin täytäntöönpanoa Itävallassa kaudella 2000–2003 koskevasta kolmannesta kertomuksesta käy ilmi, että nitraatin keskimääräiset talvipitoisuudet pintavesissä olivat kaikissa seurantapisteissä alle 25 mg/l. Kaikkien seurantapisteiden keskimääräinen pitoisuus oli 5,8 mg/l NO_3. Pohjavesien keskimääräinen pitoisuus oli 19,6 mg/l. Seurantapisteistä 74 prosentissa pitoisuus oli alle 25 mg/l. Itävallassa ei ole rehevöityneitä järviä. Kehityssuunnan analyysi osoittaa, että vedenlaatu on useimmissa näytteenottopisteissä vakaa.

(6) Karjan lukumäärä sekä mineraalilannoitteiden käyttö vähenivät merkittävästi kaudella 1990–2003; nautakarjan lukumäärä laski 21 prosenttia, sikakarjan 12 prosenttia ja siipikarjan 6 prosenttia. Kaudella 2000–2002 lannoitteista peräisin olevaa typpeä käytettiin keskimäärin 47,8 kilogrammaa (karjanlanta) ja 35,4 kilogrammaa (kemialliset lannoitteet) hehtaaria kohden vuodessa. Nämä määrät, jotka ovat EU:n alhaisimpia, ovat laskusuunnassa ja kauteen 1996–1999 verrattuna karjalannan osalta 7 prosenttia ja kemiallisten lannoitteiden osalta 5 prosenttia pienemmät.

(7) Itävalta soveltaa toimintaohjelmaa direktiivin 91/676/ETY 3 artiklan 5 kohdan mukaisesti koko alueellaan.

(8) Itävallan ilmoitukseen liitetyistä asiakirjoista käy ilmi, että ehdotettu 230 kilogramman määrä karjanlannasta peräisin olevaa typpeä hehtaaria kohden on puolueettomasti perusteltavissa esimerkiksi pitkillä kasvukausilla ja suuria typpimääriä kuluttavilla kasvustoilla.

(9) Tutkittuaan Itävallan pyynnön komissio katsoo, että ehdotettu 230 kilogramman määrä karjanlannasta peräisin olevaa typpeä hehtaaria kohden vuodessa ei estä direktiivin 91/676/ETY tavoitteiden saavuttamista, jos eräitä tiukkoja edellytyksiä noudatetaan.

[1] EYVL L 375, 31.12.1991, s. 1. Direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1882/2003 (EUVL L 284, 31.10.2003, s. 1).

(10) Tätä päätöstä olisi sovellettava nykyisen, vuoden 2007 lopussa päättyvän toimintaohjelman yhteydessä.

(11) Tämä päätös on direktiivin 91/676/ETY 9 artiklalla perustetun nitraattikomitean lausunnon mukainen,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Myönnetään tässä päätöksessä säädetyin edellytyksin Itävallan 3 päivänä marraskuuta 2005 päivätyllä kirjeellä pyytämä poikkeus, jonka tarkoituksena on sallia direktiivin 91/676/ETY liitteessä III olevan 2 kohdan toisen alakohdan ensimmäisessä virkkeessä ja a alakohdassa mainittuja määriä suuremman karjanlannan määrän käyttö.

2 artikla

Määritelmät

Tässä päätöksessä tarkoitetaan

a) 'karjatiloilla' tiloja, joilla on enemmän kuin kolme kotieläinyksikköä, joista vähintään kaksi kolmasosaa on nautakarjaa;

b) 'nurmella' pitkä- tai lyhytikäistä nurmea (lyhytikäisen nurmen kesto on yleensä vähemmän kuin neljä vuotta);

c) 'viljelykasveilla, joiden aluskasvina käytetään nurmikasveja' säilörehuviljaa ja säilörehumaissia, joiden aluskasviksi kylvetään ennen (maissi) tai jälkeen sadonkorjuun kerääjäkasvina toimivia nurmikasveja, jotka talven aikana pidättävät biologisesti jäännöstypen;

d) 'juurikkailla' rehujuurikkaita.

3 artikla

Soveltamisala

Tätä poikkeusta sovelletaan tapauskohtaisesti ja 4, 5 ja 6 artiklassa säädetyin edellytyksin karjatiloihin, joiden viljelykierrossa on enemmän kuin 70 prosenttia erityisen paljon typpeä kuluttavia, pitkän kasvukauden vaativia viljelykasveja.

4 artikla

Vuosittainen lupa ja sitoumus

1. Viljelijöiden, jotka haluavat käyttää poikkeusta hyväkseen, on tehtävä toimivaltaisille viranomaisille vuosittain hakemus.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun vuosittaisen hakemuksen yhteydessä viljelijöiden on kirjallisesti sitouduttava täyttämään 5 ja 6 artiklassa säädetyt edellytykset.

5 artikla

Lannan ja muiden lannoitteiden levittäminen

1. Nurmitiloilla vuosittain maahan levitettävän karjanlannan määrä, eläinten omat jätökset mukaan luettuina, ei saa olla suurempi kuin 230 kilogrammaa typpeä sisältävän lannan määrä hehtaaria kohden, ja lisäksi on noudatettava 2–8 kohdassa säädettyjä edellytyksiä.

2. Typen kokonaismäärän on vastattava kyseessä olevan kasvuston ravinnetarvetta, maaperästä saatu ravinnemäärä huomioon ottaen. Lannoitteista peräisin olevan typen käyttö ei saa ylittää 280:a kilogrammaa hehtaaria kohden vuodessa.

3. Kullakin tilalla on laadittava lannoitussuunnitelma, jossa esitetään viljelymaan viljelykierto sekä suunniteltu lannan ja typpi- ja fosfaattilannoitteiden käyttö. Lannoitussuunnitelman on oltava tilalla viimeistään kunkin vuoden 1 päivänä maaliskuuta.

Lannoitussuunnitelmaan on sisällyttävä seuraavat tiedot:

a) karjan lukumäärä, kuvaus säilytys- ja varastointijärjestelmistä, mukaan luettuna käytettävissä olevat lannanvarastointitilat;

b) laskelma tilalla tuotetun lannan sisältämän typen määrästä (josta on vähennetty säilytyksen ja varastoinnin aikainen hävikki) sekä fosforin määrästä;

c) viljelykierto ja kunkin kasvuston pinta-ala, mukaan luettuna luonnoskartta yksittäisten peltojen sijainnista;

d) arvio kasvustojen tarvitseman typen ja fosforin määristä;

e) tiedot muualle toimitettavasta lannasta (määrä ja laji);

f) lannasta peräisin oleva typen ja fosforin määrä kullakin pellolla (kasvuston ja maaperätyypin suhteen yhtenevillä lohkoilla);

g) typen ja fosforin käyttö kemiallisissa ja muissa lannoitteissa kullakin pellolla.

Suunnitelmia on tarkistettava viimeistään seitsemän päivän kuluttua viljelykäytäntöjen muuttumisesta sen varmistamiseksi, että suunnitelmat ja tosiasialliset käytännöt vastaavat toisiaan.

4. Kullakin tilalla on pidettävä lannoitekirjanpitoa. Tämä kirjanpito on toimitettava kalenterivuosittain toimivaltaiselle viranomaiselle.

5. Jokaisen poikkeusta hyväkseen käyttävän nurmitilan on hyväksyttävä se, että 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu lannoitteiden käyttö, lannoitussuunnitelma sekä lannoitekirjanpito voidaan tarkastaa.

6. Kullakin poikkeusta hyväkseen käyttävällä tilalla on tehtävä säännöllisiä maaperän typpi- ja fosforianalyysejä, joita on toteutettava vähintään neljän vuoden välein kullakin viljelykierron ja maaperän ominaisuuksien suhteen yhtenevällä tilan osalla. Analyyseja on tehtävä vähintään yksi kutakin viiden hehtaarin alaa kohden.

7. Lantaa ei saa levittää syksyllä ennen nurmen kylvöä.

8. Lannoitteita ei saa levittää 30:ä metriä lähemmäksi järven vesirajaa.

6 artikla

Maapeite

Asianomaisella karjatilalla on lannan käyttöön soveltuvasta maa-alasta vähintään 70 prosentilla viljeltävä nurmea, kerääjäkasvina toimivia nurmikasveja tai juurikkaita sekä muita viljelykasveja, joiden aluskasvina käytetään nitraatin huuhtoutumista hyvin estäviä nurmikasveja. Poikkeusta hyväkseen käyttävien viljelijöiden on toteutettava seuraavat toimenpiteet:

a) kerääjäkasvina toimivia nurmikasveja ei saa kyntää peltoon ennen 1 päivää maaliskuuta, millä varmistetaan, että pelloilla on pysyvä kasvipeite, joka ottaa talteen syksyllä alempiin maakerroksiin vapautuvat nitraatit ja vähentää hävikkiä talven aikana;

b) lyhytikäiset nurmet kynnetään keväällä;

c) viljelykiertoon ei saa sisältyä ilmakehän typpeä sitovia palko- tai muita kasveja. Tämä ei kuitenkaan koske apilaa nurmessa, jossa apilan osuus on alle 50 prosenttia, eikä ohraa ja hernettä, jonka aluskasvina käytetään nurmikasveja.

7 artikla

Seuranta

1. Toimivaltaisen viranomaisen on laadittava kartat, joista käy ilmi tilojen ja karjan sekä kussakin kunnassa poikkeuksen soveltamisalaan kuuluvan maatalousmaan prosenttimäärä, ja ajantasaistettava nämä kartat vuosittain.

Kartat on toimitettava komissiolle vuosittain.

2. Jotta poikkeuksen vaikutuksia vedenlaatuun voidaan arvioida, on perustettava pintavesiä ja matalia pohjavesiä edustavista näytteenottopaikoista koostuva seurantaverkosto, jota on pidettävä yllä. Olemassa olevaa seurantaverkostoa on tehostettava niillä alueilla, joilla vähintään 3 prosenttia kaikista maatiloista käyttää hyväkseen poikkeusta.

3. Tutkimusten ja ravinneanalyysien on tuotettava tietoa poikkeusta hyväkseen käyttävien tilojen paikallisesta maankäytöstä, viljelykierroista ja -käytännöistä. Tätä tietoa voidaan käyttää mallipohjaisissa laskelmissa, joilla selvitetään nitraatin huuhtoutumista ja fosforin hävikkiä pelloilta, joille levitetään hehtaarille enintään 230 kilogrammaa typpeä sisältävä määrä karjanlantaa vuodessa.

4. Juuristovyöhykkeestä pohjaveteen valuvan veden typpipitoisuutta sekä typen pinta- ja pohjavesivaluntaa koskevien tietojen saamiseksi sekä poikkeuksen mukaisissa että tavanomaisissa olosuhteissa on valittava seurantakohteita.

8 artikla

Raportointi

1. Toimivaltaisen viranomaisen on toimitettava vuosittain komissiolle seurannan tulokset sekä tiivistetty kertomus vedenlaadun kehityksestä sekä arviointimenetelmistä. Kertomuksessa on selvitettävä, miten poikkeusta koskevien edellytysten noudattamista on arvioitu tiloilla suoritettavin tarkastuksin, sekä annettava tietoja hallinnollisissa tarkastuksissa ja peltotarkastuksissa todetuista tiloista, jotka eivät täytä edellytyksiä.

2. Komissio ottaa näin saadut tulokset huomioon mahdollisen uuden pyynnön yhteydessä.

9 artikla

Soveltaminen

Tätä päätöstä sovelletaan Itävallan kaudeksi 2004–2007 vahvistaman kolmannen toimintaohjelman yhteydessä. Sen voimassaolo päättyy 31 päivänä joulukuuta 2007.

10 artikla

Tämä päätös on osoitettu Itävallan tasavallalle.

Tehty Brysselissä 28 päivänä helmikuuta 2006.

Komission puolesta

Stavros DIMAS

Komission jäsen